

[Hanne Reintoft.]

til vold. Den viceinspektør, der har konciperet politidirektørens brev til ministeren, har i retten aflagt ikke mindre end 3 — tre — forskellige forklaringer om, hvorvidt denne udtalelse fra demonstrationsledelsen kom dels til politistyrkernes og dels til ministerens kundskab. Det ligger altså nogenlunde fast, at ministeren ikke er blevet fuldt informeret og derfor heller ikke har kunnet give folketinget oplysning om sagens sammenhæng.

Under debatten spurgte jeg ministeren om justitsministeriets cirkulære, hvorefter ved enhver brug af politistaven vedkommende polititjenestemand skal afgive skriftlig melding til sin foresatte, ligesom indførelse desangående skal ske i tjenestebogen. Ministeren mente at kunne stå inde for, at cirkulæret fulgtes. Under retssagen er det modstræbende kommet frem, at når politiet ved sådanne lejligheder er under kommando, indberettes brug af stavene ikke forskriftsmæssigt, men den vagthavende leder skriver blot, at stavene har været brugt. Tinget bør have en forklaring på overtrædelsen af ministeriets cirkulære.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg finder ikke, at der er nogen anledning til at give tinget en redegørelse i henhold til forretningsordenens § 19 for begivenhederne i forbindelse med demonstrationen ved den amerikanske ambassade den 27. april 1968, heller ikke på baggrund af den retssag vedrørende demonstrationen, der forhandles i Københavns byret. Men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at give tinget enkelte supplerende oplysninger.

Den 2. maj 1968 svarede jeg her i tinget på et spørgsmål af fru Lene Christensen, at jeg havde fået indberetninger og rapporter fra politidirektørens vedrørende demonstrationen, og at jeg efter en gennemgang af disse kunne sige, at der ikke fra politiets side var anvendt magt i videre omfang end nødvendigt for at opretholde ordenen, herunder beskytte ambassaden og holde gaden ryddelig.

Emnet blev endvidere grundigt drøftet her i tinget den 16. maj 1968 i anledning af en forespørgsel til mig af hr. Poul Dam, hr. Kurt Brauer, hr. Krog Hansen, hr.

Morten Lange og hr. Aksel Larsen. Det var under denne forespørgselsdebat, at jeg sagde følgende, som jeg tillader mig at citere:

„Det fremgår af den beskrivelse, jeg har fået, at demonstrationen, da den ankom til ambassaden, talte ca. 6.000 personer, og at en af talerne, inden han nåede ambassaden, opfordrede deltagerne til at storme og besætte ambassaden. På pladsen foran ambassaden opfordrede en amerikaner til at bruge vold over for de amerikanske myndigheder og dem, der støttede dem, og en dansk taler sagde, at man i Berlin betragtede politimænd som modstandere. En anden dansk taler sagde, at han ville tale kort, så man kunne komme i gang.

Kort efter at den første taler var begyndt, blev ambassadebygningen og de opstillede politistyrker bombarderet med æbler, æg, tomater og sten, fra små sten op til brosten. Der blev endvidere kastet med ølflasker, poser med mel, flasker med stempelfarve, flasker med brændbar væske og flasker med tjære.“

Disse oplysninger fremgik af den beskrivelse af begivenhederne, som jeg fik allerede den 30. april og 1. maj fra politidirektøren i København, og de var ikke blevet suppleret den 16. maj, da jeg sagde dette i tinget. Den, der opfordrede til at storme og besætte ambassaden, var en tysk kvinde, der af mødets leder blev præsenteret som en nær bekendt af den tyske student Dutschke, der for nylig var blevet såret ved et attentat i Berlin. I det materiale, jeg modtog fra Københavns politi, var der ingen oplysninger om, at den tyske kvindes opfordring til at storme og besætte ambassaden skulle være imødegået af demonstrationsledelsen.

I anledning af en klage fra landsretssagfører Carl Madsen, der var beskikket som forsvarer for nogle af de tiltalte i den tidligere omtalte sag, erklærede politidirektøren i en skrivelse til justitsministeriet af 11. november 1968, at det ved yderligere efterforskning i anledning af landsretssagførerens klager var oplyst, at det var rigtigt, at der fra demonstrationsledelsens side forinden afmarchen var blevet taget afstand fra den tyske kvindes udtalelser. Dette meddelte justitsministeriet landsretssagfører Carl Madsen i en skrivelse af 28. februar 1969.